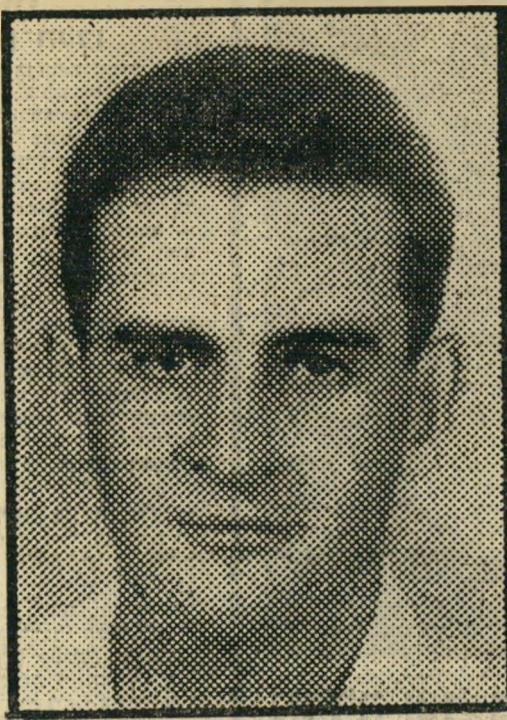

למשורת ישראל יש מזל - היא לא מצאה את לוי נויפלד! מוענת ג'רסה הגמילה את הדש על הפרשה

מ שורת ישראל סימה השבוע את אחד המיבצעים המפוראים ועטורי ההצלחה בתולדותיה - מיבצע שדה אחרי חודש של חיפושים מייגעים, בהם השתתפו מאות שוטרים, הצליחה המשטרה שלא למצוא את האיש המבוקש ביותר במדינה - הסטודנט לרפואה לוי נויפלד. היה זה ניצחון מושלם. חוקרי המשטרה החרוצים פיענחו בצורה זו את תעלומת שלוש רציחות העוים שבוצעו ה' שנה, רצח סטולארו, ד"ר יכמן ודבורה צ'ציקס. כל הארץ יודעה כי האיש, שהמשטרה בענתה טענה רק כי "בידו נמצא המפתח לתעלומות" - הוא הרוצח המיסתורי, ובכך באה תאוצת הסקרנות של אזרחי ישראל על סיפוקה. איש לא יכול היה להאשים את המשטרה כי אינה מסוגלת לפענח תעלומות רצח. עליך שהמשטרה לא הצליחה למצוא את לוי נויפלד, אי אפשר לבנותה. סוף סוף אין לדרוש מהמשטרה שתגלה אם אחד ממדינה בת שני מיליון שוש מאות וחמישים אלף תושבים.

לוי נויפלד

על ניצחון זה היתה המשטרה חייבת עיטור של כבוד לאחד משוטריה - אותו שוטף אלמוני שהמציא את לוי נויפלד. כי אחרת, מאין היתה המשטרה לוקחת את החשוד, אותו היא מאשימה בביצוע רציחות העוים? הסכנה הגדולה ביותר שנושקת לשמה הטוב של משטרת ישראל - נמנעה. לוי נויפלד לא נמצא. כי אילו היה נמצא, היו מסתברות כמה עובדות פשוטות: למשטרת ישראל אין ולו גם צל של הוכחה ממשית, כי לוי נויפלד קשור לאחת מרציחות העוים, ומלבדו אין לה גם כל חשוד אחר. כל מה שיש לה למשטרה הם תיליתילים של השערות וניחושים, בחלקם תלושים מן האזרחי, בעזרתם שיכנעה במשך החודשים האחרונים את הציבור כי לוי נויפלד קשור בכל שלושת מקרי הרצח.

התאריה קלושה זו, המתבססת על צירוף שרירותי של עובדות, ניתן למוטט ולהרוס בעזרת כל צירוף אחר של אותן העובדות ועובדות אחרות.

★ ★ ★

הפצים שנטר והשאיר

ד וגמא בולטת לצורת המחשבה ולאופי החקירה של משטרת ישראל, ניתנה כאשר בוצע לפני שבועות מס' פר בירושלים רצח מיסתורי רביעי, רצח חולה הגנש שמואל גרנון. חוקרי המשטרה שהגיעו למקום כמעט הצטערו ש-הרצח בוצע בסכין ולא בכדורי עוז, שכן אז יכלו לפענח את התעלומה בקלות, ולצדף אותה אל שלושת מקרי הרצח שכבר פוענחו על ידיה.

אולם שוטרי ישראל אינם מתיישרים בנקל. תוך זמן קצר לימדו את הציבור לדעת, כי למרות שהרצח בוצע בסכין, אפשר לקשר גם אליו את לוי נויפלד. נויפלד עבד בבית החולים לחולי גנש בכפר-שאלו, בו אושפז הנרצח, במס' גרת לימודי הרפואה שלו לפני שנים מספר. כאשר גילו בקירבת-מקום מערה ובה מימצאים שהעידו על מתבוא של אלמוני, היה ברור למשטרה כי הצליחה לאתר את נויפלד. החוקרים התקשרו שירה עם בני משפחתו וידידיו הקרוי בים של נויפלד, כדי לוודא אם היה נוהג לאסוף תמונות עירוים, מהסוג שהתגלה במערה. לבסוף אומנם נתקלו בזוג חברים שזכרו, כל האלה בניפרד, כי ראו אצל נויפלד חוברת ובה תמונות נשים מעורטלות. למחרת כבר פורסמו העתונים כי נויפלד הוא אישה-מערות. לרוע המזל התגלה כעבור

של הרופא שנרצח, ומחלת הפאראנויה בה היה שרוי. כיפר השבוע רופא ירושלמי צעיר: "הייתי עד לפעולת מכונת-הרכילות הישראלית. כשרק התפרסמו הידיעות הי ראש נית על החיפושים אחרי נויפלד, ישבנו כמה רופאים צעירים, הבריו לספסל הלימודים, ואחד סיפר כי לידר יכמן יש בת צעירה. חבר אחר הביע השערה על קשר אפי שרי בין בת זו לבין נויפלד. כעבור ימים מספר כבר שמעתי בירושלים סיפורים ודאיים על יחסיהם של אחה יכמן ונויפלד."

לעומת זאת טוענת בתו של יכמן שאינה מכירה כלל את נויפלד, לא ראתה אותו ולא שמעה עליו מעולם. עובדה זו מקבלת חיוק נוכח העובדה שנויפלד, שהיה נוהג לסמן את הנערות שהיה לו איזה קשר עימן, במספרים סידוריים, לא הכליל כלל את בת הרופא הנרצח ברשימה זו.

הפסיכיאטרים של המשטרה, בהתבסס על החומר העצום שנאסף על נויפלד, קבעו כי הוא חולה פאראנויה ונתון לתסביך רדיפה העלול להתפתח לתסביך רציחה. אולם קיימת גם חתידיעת פסיכיאטרית שונה.

נויפלד שהה חודשים מספר לפני העלמו במחלקת העצי בים בתל-השומר. רופאיו שם לא קבעו מעולם דיאגנוזה של פאראנויה. אין ספק כי לוי היה בעל אישיות מסובכת אך לא לבשה מעולם צורה אנטיבית.

הוא עזב את בית-החולים בהמצת רופאיו, שקבעו כי הוא גרי. הוא ע'ד נהג לבוא לשיחה שבועית עם הפסיכיאטר שלו, שקיב אתר מצבו הנפשי ולא מצא בו סימנים של פאראנויה. טוען שלמה קרביץ, אביו המאמץ של נויפלד: "לאחר שיצא מבית-החולים חל שיפור עצום בהתנהגותו. מצב רוחו היה טוב והוא נהג לשבת וללמוד בהתיי רכונות. אם אומנם קבעו כבר אז שהוא חולה מסוכן, מדוע שיחררוהו?"

מסתבר מכן כי דיאגנוזה-הפאראנויה מסתמכת על ההנחה שנויפלד הוא הרוצח.

★ ★ ★

מדוע נעלם?

ר שאלה הנשאלת היא: היכן היה נויפלד שעה שהנכה ר סטולארו נרצח ביירות, שנשמעו היסב בבית משפחת קרביץ?

לפי גירסת בני-המשפחה ישב נויפלד אותה שעה בדירה הנמצאת בשכונת לבית אחיו, יהודה, בכפר שמריהו, ולמד בדירה זו, שבעליה נסעו לחוף-לארץ, נהג נויפלד ללמוד בחפשו אחר מקום שקט.

כאשר חזרו בעלי הדירה מחו"ל, חזר לוי לבית הירווי מאכציו והמשיך בלימודיו כרגיל, ללא התרגשות. אמרה תמר קרביץ: "לוי לא יכול היה להסתיר את מצבו רוחו. אינני מאמינה שהיה יושב בשלוה נפשית כזו בסמוך למקום הרצח ולומד, מבלי שארגיש כי משהו אירע לו."

כל העובדות האלה מלמדות שאין כל אחיזה לקשור את נויפלד לרציחות העוים. החוסים המקשרים אותו אליהן רופפים ביותר, וברוב המקרים אינם קיימים אלא בתיאוריה. נשארת רק נקודה אחת בלתי מוסברת: מדוע נעלם?

מאתר יברור כי העלמותו לא היתה מתוכננת, יש הסכר

כיצד אפשר להסביר זאת?

לוי נויפלד שרת בצה"ל במשך חודש אחד בלבד. לאחר מכן חלה, שוחרר מהצבא ושהה זמן ממושך בבית-חולים. כתוצאה מהפסקת שרותו הצבאי התפתח בו תסביך של גבריות שניפגעה, והוא החל להתעניין בנשק ובאופנועים. בבית-הוריו התגלגל נרתק של אקדח ישן, שהיה שייך לאב המאמץ. האקדח עצמו נמצא כל הזמן גגור בקופסת-פלדה. נויפלד נטל לעצמו את הנרתק, הכניס לתוכו פלאייר ומפתח שבדי וחגר אותו לכותויו. לשיאלים השיב כי היא חמוש במיחזה, אך לאלה שגילו כי מתוך הנרתק מבצבץ פלאייר, הסביר כי בכך פתר את בעיית נשיאת מכשירי-התיקו לאופנועו.

אומנם תסביך הנשק שהיה לסטודנט החסון יכול להצביע על אפשרות של קשר לרציחות, אך יש לבחון היטב מהותו של תסביך זה. עיקרו התבטא ברצון לעשות רושם על ה-סיבכים אותו. העובדה שאיש לא ראה אצלו נשק אינה מיכחה אומנם כי אין בידיו נשק, אולם דהקא בגלל תסי-ביכו במיוחד, יד להניח שגילו היה נשק בידו, לא היה מסתירו ומכרויו היו יודעים עליו.

אולם המפתח העיקרי של המשטרה לקישורו של נויפלד

מי אמר שזהו רצח?

גם לכך: לוי התבייש בעובדה שלא סיים את לימודיו יחד עם שאר חבריו. קשה היה לו לגשת לאוניברסיטה באחיו של שנתיים ולהסביר את סיבת הפסקת לימודיו. הוא פחד מהרגע שיאכל לעשות זאת. כמה פעמים אחרי שחזר הי ביתה מבלי להרשם לבחינות, נתקל באי-הבנה מצד הוריו, שגוערו בו על שאינו מבצע את המוסל עליו.

יש להניח כי הוא נתקף בפחד ובבושה. מצד אחד לא אור עז להרשם לבחינות ומצד שני פחד לחזור אל הוריו. הוא בחר, איפוא, לפי השערה זו, לברוח מעצמו, מעברו, ממשפחתו וממכרויו.

לאן בדח? יתכן שהתאבד או שעזב את הארץ באופן בלתי-חוקי. התעלומה לא תתברר עד שיימצא. אך קיימת עוד נקודה מיסתורית אחת בפרשת לוי נויפלד. במשך ה' חודשים האחרונים שלפני העלמו, נהג לעזוב את ביתו כל יום שלישי בשבוע. הוא היה נוטל עימו ספרים וחפצים אישיים, ומספר להוריו כי הוא הולך ללמוד אצל חבר.

עד היום טרם גילתה המשטרה מי הוא אותו חבר. יתכן שאותו אדם מיסתורי, שהמשטרה לא הצליחה לאתר, יודע את סוד העלמו של נויפלד.

מדוע נאחות המשטרה בעקשנות בגירסה כי נויפלד הוא אישה-מערות?

מכיוון שאין לה כל פיתרון אחר, סביר יותר, להציע לי-ציבור, חוקרי המשטרה, שאחרי כישלונותיהם בשנים ה' אחרונות, אינם יכולים להרשות לעצמם כישלונות נוספים, נאחזו בפאניקה הגורמת לאחירה של לינץ' בציבור.

קשה לתאר מה תהיה דמותה של המשפחה אם יום אחד יופיע לוי נויפלד ויסגיר את עצמו. הוא יוכל לטעון אז כי פחד מאחירת הלינץ' שנוצרה סביבו ולכן הסתתר. אולי יהיה לו אליביו לכל רגע בחודשים האחרונים.

יתכן שאו תמצא המשטרה שער אחר לעזאזל. סוף סוף נעלמו עוד מספר אנשים בארץ בשנים האחרונות, מבלי להשאיר עקבות.